

فطرت

دکتر مهدی فیض

واژه‌شناسی

کلمه «فطرت» در عربی به صورت «فطّرہ»، بر وزن «فعله» و مصدر نوعی است. خود این کلمه فقط یک بار در قرآن کریم به کار رفته است، در حالی که مشتقات آن به کرات در قرآن کریم به کار گرفته شده‌اند. تنها کاربرد خود این کلمه در قرآن در مورد رابطه انسان با دین است (روم ۳:۰). در هر حال، کلمه «فطرت» با توجه به اینکه مصدر نوعی است به معنی نوع خاصی از ابداع و آفرینش است (مرتضی مطهری، فطرت: ۱۹؛ همو، نقدی بر مارکسیسم: ۲۵۰).

در میان اندیشمندان مسلمان دوره معاصر، آیت الله شاه‌آبادی، امام خمینی و شهید مطهری، کسانی هستند که به طور جدی در صدد تبیین شناخت انسان از خداوند و گرایش انسان به او از طریق فطرت برآمدۀ‌اند. اهمیت فطرت و ارتباط آن با گرایش انسان به خداوند و شناخت او، در نگاه آنان به قدری مهم است که بحث فطرت را «امالمسائل» یا «اصل مادر» شمرده‌اند. از سوی دیگر، در اسناد کلان نظام آموزش‌پرورش کشور، بارها به موضوع «فطرت» اشاره شده است. متن حاضر عمدتاً براساس دیدگاه‌های شهید مطهری تدوین شده است.

اصطلاح‌شناسی

در اکثر متون دینی، مقصود از فطرت، ویژگی‌هایی است که سبب تمایز انسان از دیگر موجودات جهان می‌شود و این ویژگی به نحوی «بالقوه» در انسان وجود دارد. «بالقوه بودن» امور فطری از دیدگاه شهید مطهری اهمیت فراوانی دارد. به همین دلیل، ایشان در آثار متعدد در توضیح امور فطری از این اصطلاح استفاده کرده است (مقدمه‌ای بر جهان‌بینی اسلامی، ج ۴، پاورقی ص ۶۷؛ مقدمه‌ای بر جهان‌بینی اسلامی، ج ۵، ص ۱۰۵؛ مسئله شناخت، ص ۲۴۱). در آثار ایشان، گاه نیز به جای تعبیر «بالقوه»، از چنین تعبیری استفاده شده است: «اقتضاء» (تکامل اجتماعی انسان به ضمیمه هدف زندگی، ص ۵۲)، «تقاضا» (فطرت، ص ۲۴۴؛ قیام و انقلاب مهدی(ع)) به ضمیمه شهید، ص ۵۳)، «ماده» (تکامل اجتماعی انسان به ضمیمه هدف زندگی، ص ۵۳)، «بذر» (تکامل اجتماعی انسان به ضمیمه هدف زندگی، ص ۵۳؛ مقدمه‌ای بر جهان‌بینی اسلامی، ج ۴، ص ۶۶) و «استعداد» (فطرت، ص ۲۵؛ فلسفه تاریخ، ج ۱، ص ۱۶۲). ذکر اقسام امور فطری به ما کمک می‌کند شناخت روش‌تری از اصطلاح فطرت در اندیشه شهید مطهری به دست آوریم.

اقسام امور فطری

شهید مطهری به وجود دو نوع فطرت، و به تعبیری دو دسته امور فطری، در نهاد انسان قائل است که از آن‌ها با تعبیر «فطرت ادراکی یا علمی» و «فطرت احساسی یا عاطفی» نام می‌برد. مقصود از فطرت ادراکی، امور فطری مربوط به شناخت و مقصود از فطرت احساسی، امور فطری مربوط به خواسته‌ای انسان است. ایشان امور فطری مربوط به شناخت را «فطريات علمي»، «فطرت»، ص ۵۳) یا «فطريات در ناحية دريافتها» (همان، ص ۵۸) می‌نامد و آن‌ها را «أصول تفکر» قلمداد می‌کند (همان‌جا). این امور، آن دسته از تصديقاتی هستند که نيازمند دليل نیستند یا اگر دليل بخواهند، دليل خود را به همراه دارند. به عبارت دیگر، آنچه در منطق اندیشمندان مسلمان «اوليات» و «فطريات» نام گرفته است، در اندیشه شهید مطهری جزو «فطريات علمي» محسوب می‌شود. البته در جایی نیز از «خوداگاهی» به عنوان امری فطری یاد کرده است که نشان می‌دهد، فطريات در ناحية شناخت در نظر ايشان اعم از ادراکات حصولی و حضوری است. فطرت احساسی، همان فطريات «در ناحية خواسته‌ها» (فطرت، ص ۵۳) است^۲ که می‌توان آن‌ها را «گرایش‌های فطری» نامید. شهید مطهری در این حیطه موارد متعددی را نام برده است که عبارت‌اند از:

در اکثر متون دینی، مقصود از فطرت، ویژگی‌هایی است که سبب تمایز انسان از دیگر موجودات جهان می‌شود و ان ویژگی‌ها به نحوی «بالقوه» در انسان وجود دارد

همه درختان ویژگی‌های مشترکی دارند که ناشی از فطرت مشترکشان است. هر چند انسان‌ها هر یک دارای استعداد مخصوص خود هستند، ولی آنچه در بالا به عنوان ویژگی‌های فطری انسان فهرست شده، در همه آحاد بشر یکسان است: «لاتبدیل لخلق الله». پس شاعر بودن، نقاش بودن، ریاضی دان بودن، رهبر بودن، وزرشکار بودن... همگی قابلیت‌های انسان هستند، ولی نه لزوماً قابلیت مشترک و فطری انسان‌ها، بلکه به عنوان قابلیت برخی از آحاد بشر.

در مجموع می‌توان گفت: «اصلی ترین مأموریت هر نظام آموزشی و پرورشی، هماناً ایجاد زمینهٔ مساعد و همچنین رفع عوامل مزاحم برای به فعلیت رسیدن ویژگی‌های فطری و مشترک همگان از یکسو و استعدادها و قابلیت‌های اختصاصی هر فرد، از سوی دیگر است. بدین ترتیب، هم انسان‌ها رشید تربیت می‌شوند و هم با شکوفا شدن استعدادهای نهفته‌شان، نظام اجتماعی که مبتنی بر دادوستد توائمندی‌ها، تخصص‌ها و حرفة‌هast، قوام می‌یابد و جامعه‌ای منسجم و پیشرفته شکل می‌گیرد.

۱. «عشق به کمال مطلق و گریز از نقص» که امام(ره) آن را ریشهٔ همه افعال و تحرکات انسان می‌داند. حتی عشق به پرستش نیز ناشی از همین ویژگی انسان است (چهل حدیث- حدیث فطرت). این ویژگی، مهم‌ترین وجه تمایز انسان با سایر موجودات است و به عبارتی شاید بتوان گفت که همین میل به خداگوئه شدن یا ربایی شدن، ثمرة بار اماتی است که انسان بر عهده گرفت و سایر موجودات عالم، از پذیرش آن ابا کردند (احزاب / ۷۲).
۲. «عشق و پرستش» که با تعبیرهای متعدد دیگری همچون «بعد عشقی»، «حس پرستش»، «حس تقديری»، «غريزة دينی»، «خداجویی، خداطلبی و خدابستی» نیز در آثار شهید مطهری دیده می‌شود. گاه نیز جمله‌هایی مثل «انسان، بالقوه متدين است» مورد استفاده ایشان قرار گرفته است که اشاره به همین بعد از فطرت دارد.
۳. «حقیقت‌جویی» که با تعبیرهای دیگری همچون «حقیقت‌خواهی» و «بعد فلسفی» از آن یاد شده است.
۴. «گرایش به خیر و فضیلت» که با تعبیر «بعد اخلاقی» نیز در آثار شهید مطهری آمده است.
۵. «گرایش به جمال و زیبایی» که با تعبیرهای دیگری همچون «بعد هنری» و «بعد هنر و زیبایی» نیز در آثار استاد دیده می‌شود.
۶. «گرایش به خلاقیت و ابداع» که تحت عنوان دیگری همچون «بعد فنی»

پی‌نوشت

۱. «فاطم و جهک للدين حنفی فطره الله التي فطر الناس عليها لا تبدل لخلق الله ذك الدين القيم».
۲. از نظر شهید مطهری این امور همان اموری هستند که در روان‌شناسی «امور روحی نامیده می‌شوند.
۳. آثار شهید مطهری مخصوصاً مطهری، (اسلام و مقتضیات زمان (ج ۱ و ۲)، امدادهای غیری بر زندگی بشر، اصول تکامل اجتماعی انسان، به ضمیمهٔ هدف زندگی، توحید، حق و باطل، علل گرایش به مادرگیری، آشناي با قرآن (ج ۱ و ۲)، فطرت، فلسفهٔ تاریخ (ج ۱) مسئلهٔ شناخت، مقالات فلسفی (ج ۲)، فلسفهٔ اخلاق، مقدمه‌ای بر جهان‌بینی اسلامی (ج ۱ و ۲)، نبوت، قیام و انقلاب مهدی (ع)، انتشارات صدرا و حکمت. تهران.
۴. اکبری، رضا. «نگاهی نو به نظریهٔ فطرت و رابطهٔ آن با شناخت خدا و گرایش به او در اندیشه شهید مطهری و کالون».